

KLEŚNIC (5) *vb impf*

e jasne.

inf kleśnić (2). ◊ *praes 1 sg* kleśnię (1). ◊ *3 pl* kleśnią (1). ◊ *fut 3 pl m pers* będą kleśnić (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w.

Kastrować; castrare Mącz, Cn; amputare a. apprehendere virilitatem, genitalia ineidere, privare sexu a. parte virilitatis Cn (5) : Castro, Wałáfzę/ Kápluńię Kleśnię Mnifzę. Mącz 40c.

kleśnić kogo, co (4): Ariſtoteles piſze/ aże po roku Cielcze kleśnić/ bo iefli rychley/ tedy będą zalifzale á nie wielkie. FalZioł IV 13b, IV 1d; będyeſz záprzedan w niewolá nieprzyiacielom/ gdzye was będą klefnić żonom íwym BielKron 45; SienLek 112.

Szereg: »kleśnić albo trzebić« (1): Tenże piſze iż Baranki nalepiey Khleśnić/ albo Trzebić na ſchodu kxiężycza FalZioł IV 1d.

Synonimy: czyſcić, mniszyć, trzebić, wałaszyć.

Formacja współrdzenna: okleśnić.

Cf [KLEŚNIENIE], KLEŚNIONY

MM